

การพัฒนาสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนवलนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก

The Development Of Multimedia “Phayuhanava Phompanya Pasathai” For 12 Grade Student Of Nuannoradit Wittayakhom Rajamangalapisak School

อดิสร ขาวสะอาด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนवलนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก

Adisron Khowsa-Ard

Thai Language Department Of Nuannorladit Wittayakhom Rajamangalapisak School

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ 1) พัฒนาสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์(80/80) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิด ร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง (experimental research) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนนवलนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐานที่เน้นกระบวนการคิด 2) สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบค่าสถิติที่

ผลการวิจัย 1) ผลการพัฒนาสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” มีประสิทธิภาพ (88.56/90.17) ตามเกณฑ์คุณภาพ 80/80 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ในระดับมาก

คำสำคัญ : สื่อการสอน ,ภาพเคลื่อนไหว,แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop of multimedia “PHAYUHANAVA PHOMPANYA PASATHAI” in efficiency in accordance with the set criterion (80/80) 2) to compare the testees’ learning achievement before and after using Thai lesson learning focusing on thinking skills and the Multimedia “PHAYUHANAVA PHOMPANYA PASATHAI” More over, to study testees’ satisfactions towards the programmer utilization 3) to study the students’ opinion on the multimedia “PHAYUHANAVA PHOMPANYA PASATHAI”. The subjects of this study were grade 12 students of nuannoradit wittayakhom rajamangalapisak school.

The descriptive statistics were arithmetic mean and standard deviation for the testees’ satisfactions toward Multimedia. In addition, the t-test for dependent samples was used to analyze the data of testees learning achievement before and after using the Multimedia.

From the study, 1) the results were found the efficiency of the Multimedia “PHAYUHANAVA PHOMPANYA PASATHAI” at 88.56/90.17. 2) The testees’ learning achievement before and after using Thai lesson learning focusing on thinking skill and the Multimedia “PHAYUHANAVA PHOMPANYA PASATHAI” Instruction significantly higher than before, at the 0.05 level . 3) The students who learned via The multimedia of The Chinese music Bang Luang showed their satisfaction at a high level.

Keywords : multimedia, learning process focusing on thinking skills

บทนำ

วรรณคดีเป็นงานเขียนที่ให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน เป็นมรดกทางวัฒนธรรม เป็นภูมิปัญญาและคลังความรู้ของคนในชาติ มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของวรรณคดีที่น่าสนใจ ดังนี้ “วรรณคดี เป็นศิลปะที่เกิดจากจินตนาการของมนุษย์ ดังนั้น จึงมีลักษณะแตกต่างกับวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ หรือศาสตร์แขนงอื่นๆ ซึ่งเป็นการศึกษาความเป็นมาของโลก ของธรรมชาติ ของสิ่งที่มีอยู่เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและนำมาใช้ประโยชน์ฯ วรรณคดีเป็นนามธรรม เป็นเรื่องของจินตนาการ อารมณ์ ความคิดที่ผู้แต่งมุ่งจะให้ความบันเทิง ความรู้ประสบการณ์ และแง่คิดต่างๆ ดังนั้น วรรณคดีจึงเป็นอาหารทางใจและมุ่งที่จะยกระดับสติปัญญาและจิตใจ มิใช่เพื่อประโยชน์ทางวัตถุเช่นศาสตร์อื่นๆ ” (ชิตสุณี สิริสุสิงห์, 2532, หน้า 1)

วัฒนธรรม บุญจับ (2547, หน้า 1) กล่าวว่า “วรรณคดีไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ที่มีมาแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เราในฐานะลูกหลานไทยจึงต้องธำรงไว้ซึ่งวรรณคดีไทย ให้คงไว้ตลอดไป บ้านเมืองใดที่มีผลงานทางวรรณกรรมเป็นของตน จะมีความพยายามที่จะอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมส่วนนี้ไว้ แต่การอนุรักษ์วรรณกรรม โดยเฉพาะวรรณกรรมร้อยกรองต้องถ่วงเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงนั้น มิใช่เพียงการเก็บรักษาวรรณกรรมให้คงสภาพเดิม ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่งตลอดไป หากแต่ต้องประกอบด้วยกิจกรรมที่มีส่วนในการส่งเสริมให้บุคคลในแต่ละภูมิภาคเกิดความรู้ความเข้าใจวรรณกรรม ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยที่ยังดำรงความเป็นเอกลักษณ์ของตนที่มีมาแต่เดิมด้วย” จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าวรรณคดีไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ช่วยขัดเกลา และยกระดับจิตใจของคน การธำรงไว้ซึ่งวรรณคดีทำได้โดยการปลูกฝังให้เยาวชนไทยตระหนักถึงความสำคัญและเข้าใจในความงามของวรรณคดีซึ่งถือเป็นสมบัติของชาติไทย การศึกษาสภาพสังคมผ่านทางวรรณคดีไทยทำให้เราคนไทยมีความเข้าใจสังคมมากยิ่งขึ้น ดังนั้น หากเยาวชนไทยได้เรียนรู้และเข้าใจวรรณคดีได้อย่างลึกซึ้งก็จะพัฒนาความรู้และเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี

ในการจัดการศึกษาไทยนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเนื้อหาของการศึกษาวรรณคดีและวรรณกรรมไว้ คือ “วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อหาข้อมูล แนวคิดคุณค่าของงานประพันธ์และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของไทยในอดีต ตลอดจนความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในความเป็นไทยที่บรรพบุรุษได้สั่งสม และสืบทอดมาถึงปัจจุบัน” โดยกำหนดไว้ในสาระที่ 5 “วรรณคดีและวรรณกรรม” ตลอดจนกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ว่า “ผู้เรียนต้องเข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำไปใช้ในชีวิตจริง” (กระทรวงศึกษาธิการ 2551, หน้า 2)

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะกำหนดเนื้อหาของการศึกษาวรรณคดีไว้แล้วแต่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 75-78) ได้กล่าวถึงปัญหาทางการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพอสรุปได้ ดังนี้

ประการแรก ครูส่วนใหญ่ยังคงจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ยึดตัวเองเป็นสำคัญ ใช้สื่อการสอนในระดับที่น้อยมาก รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่เน้นทางด้านความรู้และความจำ ทั้งนี้เกิดจากเหตุที่ครูขาดความเข้าใจในรูปแบบการนำเสนอ ขาดความรู้และเข้าใจในการผลิตและใช้สื่อ รวมทั้งขาดความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ประการที่สอง ผู้เรียนมักเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่เห็นความสำคัญและไม่ใส่ใจในการเรียนวิชาภาษาไทย มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย รวมทั้งขาดความตระหนักในความสำคัญ ของภาษาไทย

ตาราง เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานคะแนนสอบทางการศึกษาระดับชาติ วิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2557 และ 2558 ระดับประเทศ

ปีการศึกษา	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ฐานนิยม
2558	96.50	0.50	49.36	15.57	49.00
2557	95.00	0.00	50.76	15.08	55.00

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2558

จากตารางเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยการสอบในปีการศึกษา 2558 ลดต่ำลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2557 จาก 50.76 ลดลง เป็น 49.36 (ลดจ้อยละ 1.4) ซึ่งน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง แต่ในทางกลับกัน พบว่า ผลการสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติของโรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก กลับมีคะแนนเฉลี่ย ปีการศึกษา 2558 สูงกว่าปีการศึกษา 2557 ทั้งนี้จากการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก มีความเห็นว่าเป็นผลนั้นเกิดจาก “การมุ่งเน้นให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างสรรค์นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยส่งเสริมให้ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร่วมการประกวดนวัตกรรมการสอนของครูในโรงเรียนทุกปีการศึกษา และส่งเสริมให้ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนำผลงาน จากการศึกษาค้นคว้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษา กับครูกลุ่มสาระฯ อื่นๆ ในโรงเรียนเป็นประจำ” ทำให้เกิดความเข้าใจในการสร้างสื่อการสอน และใช้สื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย ในการเรียนวิชาภาษาไทย ยังผลให้ผลการทดสอบวัดคุณภาพการศึกษาระดับชาติ หรือ (O-Net) วิชาภาษาไทยโรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ปีการศึกษา 2558 สูงขึ้นกว่า ปีการศึกษา 2557 โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.05

แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยการสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติ หรือ (O-Net) ของนักเรียนในปีการศึกษา 2558 จะสูงกว่าปีการศึกษา 2557 แต่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าคะแนนเฉลี่ยทั้งปีการศึกษา 2557 และ 2558 นั้นนักเรียนมีคะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องพัฒนาโดยเร่งด่วน เพราะเท่ากับว่า นักเรียนยังมีความรู้ ไม่เทียบเท่าเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนด ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ คะแนนเฉลี่ยผลการสอบวัดผลทางการศึกษาระดับชาติ หรือ O-Net ในปีการศึกษา 2558 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ในแต่ละมาตรฐานแล้วจึงพบว่า มาตรฐานที่ ท 4.1 (หลักภาษาไทย) และ ท5.1 (วรรณคดีและวรรณกรรม) เป็นมาตรฐานที่นักเรียนมีคะแนนการทดสอบน้อยที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ผลการสอบแล้วพบว่า มาตรฐานที่มีคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อยที่สุด คือ 1) มาตรฐานที่ ท 3.1 การฟัง การดู และการพูด 2) มาตรฐานที่ ท 1.1 การอ่าน 3) มาตรฐานที่ ท 2.1 การเขียน 4) มาตรฐานที่ ท 5.1 วรรณคดีและวรรณกรรม และ 5) มาตรฐานที่ ท 4.1 หลักภาษาไทย จากข้อมูลดังกล่าวเห็นได้ว่ามาตรฐาน ท 4.1 และมาตรฐาน ท 5.1 เป็นมาตรฐานที่นักเรียนมีคะแนนต่ำที่สุด ผู้วิจัยสนใจเห็นว่า การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 หลักภาษาไทย และ ท 5.1 วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นประเด็นสำคัญในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สุด

การสอนวรรณคดีไทยนั้น ที่สำคัญคือผู้เรียนต้องมีทักษะการอ่านที่ดี และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องของวรรณคดีนั้นๆ ได้ ดังที่ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2518, หน้า 30-33) การสอนวรรณคดีให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ คือ การอ่าน เพื่อให้นักเรียนทราบและรู้จักความหมายของวรรณคดี มีความรู้ในเนื้อเรื่องอย่างกระจ่างชัดทำให้เกิดความคิดจินตนาการ และสุนทรียภาพจากเรื่องที่เรียน ครูควรเริ่มให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านโดยอ่านตัววรรณคดีทั้งเรื่อง จากนั้นสอนให้นักเรียนเข้าใจถึงหรือวิพากษ์ โดยฝึกให้นักเรียนเกิดความคิดที่จะตีชม หรือพิจารณาส่วนที่งาม และส่วนที่บกพร่องว่าอยู่ตรงไหน ตัวละครตี เลวอย่างไร เจตนาของผู้แต่งคืออะไร เมื่อทราบความเห็นของนักเรียนแล้ว ควรบอกความคิดเห็นของครูให้นักเรียนทราบ เพื่อเป็นการชี้แนวทาง หรือแนวคิด จากนั้นให้นักเรียนตีความหรือวิจารณ์และให้พิจารณาถ้อยคำ และวิพากษ์วิจารณ์ นอกจากนี้ ปริญญา ปันสุวรรณ ยังได้กล่าวว่า “การสอนวรรณคดีไทย เป็นการศึกษาเพื่อศิลปะ คือ มุ่งเน้นการค้นหาคำความงาม ความไพเราะ หรือสุนทรียภาพจากการใช้ภาษาและเนื้อหาว่ามีความประณีตและวิจิตรอย่างไร โดยการใช้รูปแบบวิธีสอนที่หลากหลาย” (ปริญญา ปันสุวรรณ, 2553, หน้า 33) การสอนวรรณคดีไทยให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ นั้น การใช้สื่อการสอน เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนที่เหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง โดยสื่อการสอนที่ดี สามารถทำให้นักเรียนมีความเข้าใจ บทเรียนมากขึ้น ดังที่ กิดานันท์ มะลิตอง (2535, หน้า 42) ได้กล่าวว่า “สื่อนับว่าเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างมาก ในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหา บทเรียน ได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ การใช้สื่อการสอนนั้นผู้สอน จำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะเฉพาะ และคุณสมบัติของสื่อแต่ละชนิดเพื่อเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอน และสามารถจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

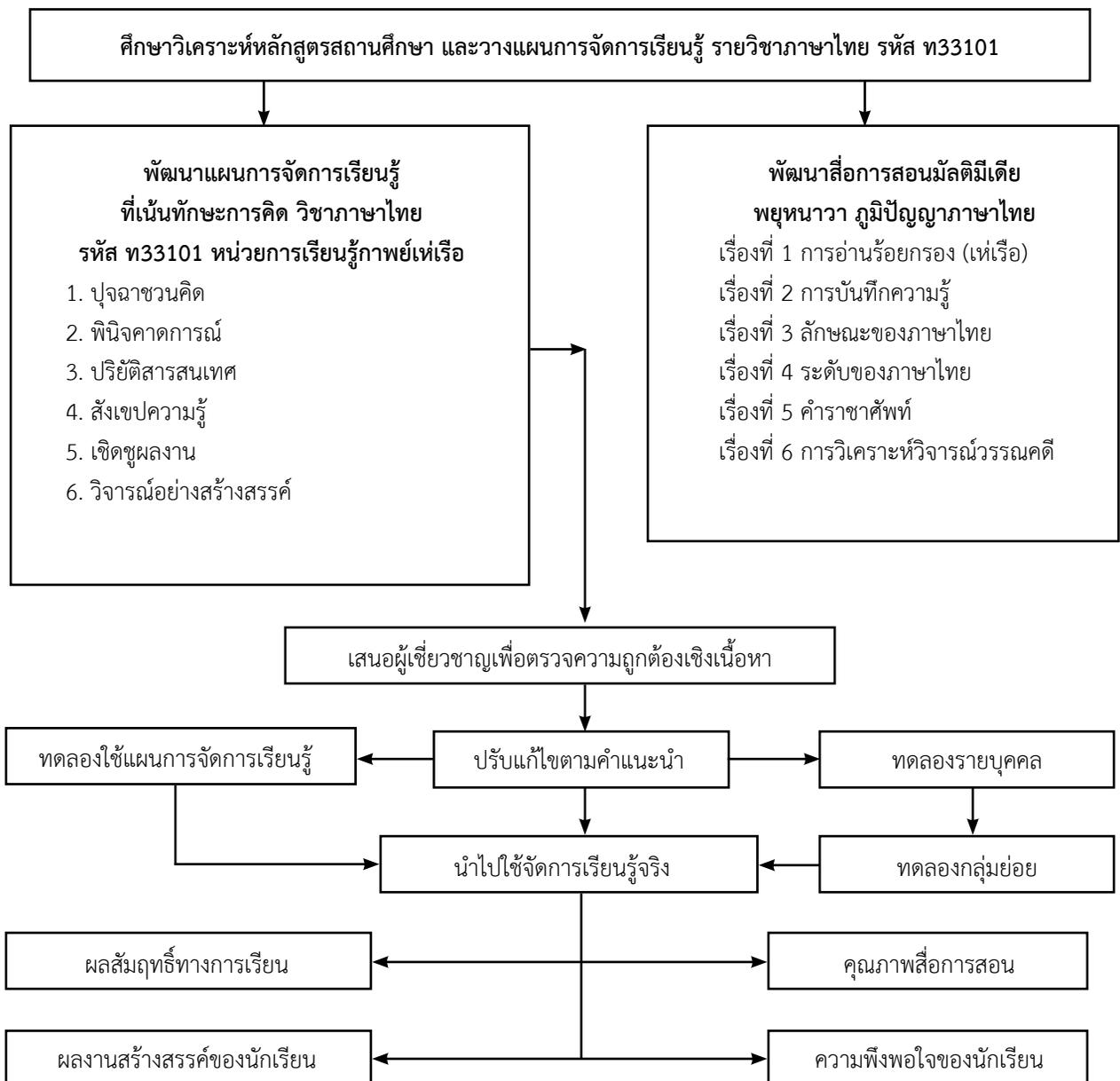
การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีหลายวิธี การใช้สื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นวิธีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง เพราะสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้อย่างถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ และพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนวรรณคดีได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน (มัชฌิมกานต์ เผ่าสวัสดิ์, 2553, หน้า 1) นอกจากนี้ สุภัทรา บุญยิ่ง (2550, หน้า 47) ได้กล่าวว่า “สื่อคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนานั้น ส่งเสริมต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากสามารถและพัฒนาปรับปรุงสื่อได้ง่าย เพราะโปรแกรมมีความไม่ซับซ้อน ผู้สอนทั่วไปสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังสามารถนำเสนอ

สื่อที่พัฒนาโดยใช้อุปกรณ์ร่วมที่มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนรับรู้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ชัดเจน” จากความสำคัญดังกล่าว หากวรรณคดีเป็นเรื่องของการพัฒนามนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีจิตใจที่บริสุทธิ์ ไม่หยาบกระด้าง การพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจในวรรณคดีอย่างถ่องแท้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ผู้วิจัยเชื่อว่าการพัฒนาให้นักเรียนได้รู้จักคิด และพิจารณาลักษณะต่างๆ ของวรรณคดีในทุกมิติแล้ว จะทำให้นักเรียนเข้าถึงสุนทรียะและแง่มุมของวรรณคดีได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทยที่เน้นกระบวนการคิดร่วมกับสื่อการสอนมัลติมีเดีย โดยเชื่อว่าจะเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้แก่เยาวชนได้เป็นลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (80/80)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดร่วมกับสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1) ประชากร เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1-6/3 ที่เรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 66 คน

1.2) กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ที่เรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 14 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling)

2) ตัวแปรที่ศึกษา

2.1) ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1) สื่อมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย”

2.2) ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.2.2) ความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้

3) ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาทดลอง 16 คาบ สัปดาห์ละ 2 คาบ (คาบละ 45 นาที) เป็นเวลา 8 สัปดาห์

4) เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ทดลองเป็นเนื้อหาวิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัส ท33101 หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คาบ คาบละ 45 นาที มาตรฐานที่ ท.1.1 ม.6.1 อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ไพเราะ เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน มาตรฐาน ที่ ท.2.1 ม.6.7 บันทึกศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม มาตรฐานที่ ท.4.1 ม.6.1 อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา มาตรฐานที่ ท.4.1 ม.6.3 ใช้ภาษาเหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้ง คำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม มาตรฐานที่ ท.5.1 ม.6.3 วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรม ใน ฐานะที่เป็นมรดกของชาติ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาไว้ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงร้อยกรอง (กาพย์เห่เรือ)
2. การเขียนบันทึกความรู้และอ้างอิงข้อมูล
3. ธรรมชาติของภาษา

4. ระดับของภาษา

5. คำราชาศัพท์

6. การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี

5) รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการ/เชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้รูปแบบ One group pretest-posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 26-23) เป็นกระบวนการแก้ปัญหาหรือบรรลุเป้าหมายการพัฒนาโดยการทำวิจัย และการทดลองควบคู่กันไป มีรูปแบบดังนี้ อ้างถึง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ : 2543)

T₁ แทนการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X แทนการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิด ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” (Experiment)

T₂ แทนการทดสอบหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอน ที่เน้นกระบวนการคิด ร่วมกับสื่อมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” (Posttest)

6) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

6.1) สื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย”

6.2) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ

6.3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.4) แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน

7) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

7.1) การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นทักษะการคิด วิชาภาษาไทยพื้นฐาน รหัส ท 33101 หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ

7.1.1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิทยาลัยครูของเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติรัชมังคลาภิเษก พุทธศักราช 2552 ฉบับที่ 1 สารสำคัญหลักสูตร และฉบับที่ 2 โครงสร้างและคำอธิบายรายวิชา

7.1.2) ศึกษาเอกสารตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตร จำนวน 16 คาบ ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านออกเสียงร้อยกรอง (กาพย์
เห่เรือ) 3 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนบันทึกความรู้และอ้างอิง
ข้อมูล 3 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ธรรมชาติของภาษา 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ระดับของภาษา 3 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำราชาศัพท์ 2 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดี 3 คาบ

7.1.3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาแล้ว เสนอ
ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา
2 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

7.1.4) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำ
แนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาก่อนนำไปใช้จัดการเรียนรู้
ต่อไป

7.2) สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวาภูมิปัญญา
ภาษาไทย”

7.2.1) ศึกษาตำรา เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างสื่อการ
เรียนการสอน

7.2.2) จัดทำสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา
ภูมิปัญญาภาษาไทย” รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้
กาพย์เห่เรือ จำนวน 16 คาบ ที่สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียน
รู้ที่สร้างขึ้น

7.2.3) นำสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา
ภูมิปัญญาภาษาไทย” เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อ
พิจารณาความเหมาะสมของสื่อการสอน

7.2.4) ปรับปรุงแก้ไขสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุ
หนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำ
สื่อการสอนประกอบเสียงที่แก้ไขแล้วไปทดสอบประสิทธิภาพแบบ
เดี่ยว (1:1) ได้ค่าเฉลี่ย = 81.65/86.66 และทดสอบประสิทธิภาพ
แบบกลุ่ม (1:4) ได้ค่าเฉลี่ย = 85.47/88.11 กับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7.2.5) นำสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา
ภูมิปัญญาภาษาไทย” ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3
จำนวน 14 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

7.3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7.3.1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบ
ทดสอบ และมาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

7.3.2) จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ และเขียนแบบ
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยเป็น
ข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 75 ข้อ

7.3.3) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

กับแบบทดสอบ ได้ข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC ตั้งแต่ 0.66
ขึ้นไปจำนวน 40 ข้อ) เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบต่อไป

7.3.4) นำข้อสอบไปทดลองใช้ เพื่อหาความเชื่อมั่น
และอำนาจจำแนกโดยใช้สูตร KR. 20 ของ คูเดอร์ริชาร์ดสัน และไปใช้
ในการทดสอบจริง

7.4) แบบสำรวจความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้สื่อการ
สอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย”

7.4.1) ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการเขียน
แบบสอบถาม และการตั้งข้อความของแบบสอบถาม ได้ข้อความ
จำนวน 34 ข้อ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นครูกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย โรงเรียนนวมวนรติศวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเษก จำนวน
3 ท่าน พิจารณาเพื่อหาความสอดคล้อง

7.4.2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ
โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ
คอร์นบาค ผลปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
เท่ากับ 0.92

7.4.3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีคุณภาพ
เหมาะสมไปใช้ในการทดลองต่อไป

8) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนหน่วยการเรียนรู้ กาพย์เห่เรือ โดยทดสอบค่าที (t-test
แบบ dependent)

9) สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ย่อ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังต่อไปนี้

n แทน นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยก่อนฝึก

\bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยหลังฝึก

S.D.₁ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนฝึก

S.D.₂ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังฝึก

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ

* แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติ

10) การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล “การพัฒนาสื่อการสอน
มัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” วิชาภาษาไทย
พื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมวนรติศวิทยาคม
รัชมิ่งคลาภิเษก” ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลทางสถิติดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ปรากฏผลตามเกณฑ์ความสัมพันธ์

ระหว่างกระบวนการและผลลัพธ์โดยเฉลี่ย 88.56/90.17 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังตาราง

ตาราง ผลการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 80/80

สื่อการสอนประกอบเสียง	นักเรียน	คะแนนรวม	คะแนนที่ได้	\bar{X}	SD.	ประสิทธิภาพ
ระหว่างเรียน (กระบวนการ)	14	30	372	26.57	1.60	E1=88.56
หลังเรียน (ผลลัพธ์)	14	40	505	36.07	2.00	E2=90.17

2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” จากข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ

โดยใช้สื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ดังตาราง

ตาราง คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย จำนวน 14 คน

n (คน)	คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน(40)		คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน(40)		t-stat	p value (0.05)
	\bar{X}_1	S.D. ₁	\bar{X}_2	S.D. ₂		
14	11.92	4.64	36.07	2.09	2.97*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) ความพึงพอใจของนักเรียน ที่เรียนวิชาภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้กาพย์เห่เรือ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดร่วมกับสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากทุกข้อในภาพรวม (\bar{X} = 3.66, S.D.= 0.02) จำแนกรายข้อดังนี้

3.1. นักเรียนมีความเห็นว่าสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุดพยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย มีความน่าสนใจในระดับมาก (\bar{X} = 3.64, S.D. = 0.50)

3.2. นักเรียนมีความเห็นว่าสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุดพยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น ในระดับมาก (\bar{X} = 3.71, S.D.= 0.47)

3.3. นักเรียนมีความเห็นว่าสื่อการสอนมัลติมีเดียชุดพยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย ทำให้นักเรียนเข้าใจความเป็นมาของวรรณคดีเรื่องกาพย์เห่เรือในระดับมาก (\bar{X} = 3.57, S.D.= 0.51)

3.4. นักเรียนมีความเห็นว่าสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุดพยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย มีความชัดเจนและเข้าใจง่ายในระดับมาก (\bar{X} = 3.71, S.D. = 0.47) ดังปรากฏในตาราง

ตาราง ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย

ประเด็นความคิดเห็น	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 4	รวม
\bar{X}	3.64	3.71	3.57	3.66	3.66
S.D.	0.50	0.47	0.51	0.47	0.02

ผลการวิจัย

1) สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” มีประสิทธิภาพ (E1/E2 = 88.56/90.17) ตามเกณฑ์คุณภาพ 80/80

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นักเรียนมีความพอใจ ต่อสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ในระดับในระดับมาก (\bar{X} = 3.66, S.D. = 0.02)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6 โรงเรียนนวมารัตนวิทยาศาสตร์ รัชชังคลาภิเชก มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” มีประสิทธิภาพ 80/80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสื่อการสอนที่สร้างขึ้น ผ่านกระบวนการในการสร้างและพัฒนาตามหลักการในการผลิตสื่อการสอน เริ่มจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาสื่อการสอน มีการวิเคราะห์บทเรียนและวิเคราะห์ผู้เรียน พิจารณาความสอดคล้องของสื่อการสอนกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดของนักเรียน จากนั้นพัฒนาสื่อการสอนโดยใช้กระบวนการตามหลักการสร้างและพัฒนาสื่อการสอน สร้างสื่อการสอนให้มีความน่าสนใจ และสอดคล้องกับรูปแบบการสอน มีการวางแผนเป็นลำดับขั้นตอน แจ่มชัดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบและให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ทำให้สื่อที่พัฒนาขึ้นมีความสมบูรณ์ทั้งรูปแบบ เนื้อหา และส่งเสริมทักษะการคิดของนักเรียน

หลังจากจัดทำสื่อการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้นำสื่อที่สร้างขึ้นไปนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เชิงเนื้อหาจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการผลิตสื่อ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ตลอดจนนักวิชาการทางภาษาไทย และได้มีการทดลองใช้สื่อการสอนกับนักเรียนทั้งการทดสอบรายบุคคล ทดสอบแบบกลุ่มย่อย และใช้ทดลองจริง ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพ = 88.56/90.17 ตามลำดับ สอดคล้องกับทฤษฎีการสอน 9 ขั้นตอน ของกานเย่

2. หลังการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิด ร่วมกับสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ย = 36.07 สูงกว่าก่อนเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ย = 11.92 (สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสื่อรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิด ที่มีขั้นตอนในการสอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ปุจฉาชวนคิด 2) พินิจคาดการณ์ 3) ปริยัติสารสนทนา 4) สังเขปความรู้ 5) เชิดชูผลงาน และ 6) วิจาร์ณ้อย่างสร้างสรรค์นั้น ทุกขั้นตอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิด การจัดกิจกรรมการสอนเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการระดมสมองเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง จากนั้นนักเรียนนำผลงานการศึกษาค้นคว้าของกลุ่มมานำเสนอ (เชิดชูผลงาน) และเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความเห็น (วิพากษ์ วิจาร์ณ้อย่างสร้างสรรค์) เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย จึงทำให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดได้อย่างเต็มที่ เพราะสื่อการสอนจะช่วยให้ครูผู้สอนนั้นมั่นใจว่านักเรียนจะได้รับสาระสำคัญจากบทเรียนได้ครบถ้วน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดอาจทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์นั่นเอง

นอกจากนี้สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ยังมีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียน มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ ทำให้เข้าใจง่ายและมีการอธิบายความรู้ถูกต้องให้นักเรียนได้ฟัง อีกทั้งยังมีภาพการ์ตูนต่างๆ ประกอบการอธิบาย ทำให้นักเรียนเข้าใจสาระการเรียนรู้ได้อย่างง่ายดาย ซึ่งไม่มีในหนังสือเรียน สอดคล้องกับ (สุภัญญา ชายเรียน : 2550) ที่พัฒนาสื่อบทเรียนโปรแกรม Power Point เรื่องการลำเลียงสารผ่านเซลล์ โดยผลการวิจัยพบว่า หลังการวิจัยนักเรียนมีผลการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 80 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3. ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ในภาพรวมระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าสื่อการสอนมัลติมีเดียชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน ใ้ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับกนกวรรณ สายะบุตร (2547, หน้า 78) ที่กล่าวว่า การเรียนโดยใช้สื่อการสอนที่มีคุณภาพนั้นช่วยให้บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนสามารถทบทวนซ้ำไปมาได้ ในกรณีที่ยังไม่เข้าใจบทเรียน ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำระหว่างจัดการเรียนรู้เท่านั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสบายใจ และพอใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

ควรขยายเนื้อหาที่นักเรียนเรียนรู้ให้เพิ่มขึ้น โดยสร้างสื่อการสอนที่ครอบคลุมเนื้อหาที่กว้างขึ้น เพราะจากการสังเกตพบว่านักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้รวดเร็ว แต่นักเรียนบางคนจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ ดังนั้น ควรมีสื่อการสอนที่มีเนื้อหาที่ครอบคลุมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถและความสนใจในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้สื่อการสอนประกอบเสียง

การนำผลการวิจัยไปใช้

ผลของการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนมัลติมีเดีย ชุด “พยุหนาวา ภูมิปัญญาภาษาไทย” วิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนวมารัตนวิทยาศาสตร์ รัชชังคลาภิเชก ทำให้ครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งหากครูผู้สอนมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ จะสามารถทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียน สนุกสนานกับการเรียนรู้ และมีบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี นำไปสู่ผลการเรียนที่ดีตามไปด้วย

ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีบทบาทในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนสามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการผลิตสื่อการสอนได้

อย่างหลากหลาย อีกทั้งผู้เรียนเองก็มีความชื่นชอบการเรียนรู้ด้วย
สื่อที่ผลิตขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์
แก่นักเรียนทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

อันจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน
ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ สายะบุตร. (2547). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล”. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน สาขาการสอนวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย จำกัด.
- กลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติรัชชังคลาภิเษก. (2552). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิธีปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มโรงเรียน เฉลิมพระเกียรติรัชชังคลาภิเษก พุทธศักราช 2552 ฉบับที่ 1 สารสำคัญหลักสูตร**. นนทบุรี : พี.พี.เอส. กิจเจริญ จำกัด.
- _____. (2552). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิธีปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติรัชชังคลาภิเษก พุทธศักราช 2552 ฉบับที่ 2 โครงสร้างและคำอธิบายรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้**. นนทบุรี : พี.พี.เอส. กิจเจริญ จำกัด.
- กิดานัน มลิตทอง. (2535). **เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาโสตทัศนศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัตสุณี สีนธูสิงห์. (2532). **วรรณคดีพัฒนา**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, หม่อมหลวง . (2518). **แนะแนวทางการศึกษาวรรณคดี**. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตการพิมพ์.
- ปริญญา ปันสุวรรณ. (2553). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2 กับแบบปกติ”. นครปฐม : วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มัชฌากานต์ เผ่าสวัสดิ์. (2553). “การพัฒนาสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาการศึกษาวจรและซ่อมบำรุงไมโครคอมพิวเตอร์ เรื่องหน่วย ประมวลผลกลาง สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ (คณะศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาหลักสูตรเทคโนโลยีสารสนเทศ). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์,
- วิวัฒน์ บุญจับ. (2547). **การอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น**. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2558). **รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2557**. ม.ป.ท.
- สุกัญญา ชายเรียน. (2550). “การพัฒนาสื่อทเรียนโปรแกรม Power Point เรื่องการลำเลียงสารผ่านเซลล์”. โรงเรียนศรีลาจารย์พิพัฒน์.
- สุภัทรา บุญยิ่ง. (2551). “กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องความน่าจะเป็น โดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เพาเวอร์พอยต์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีแก้วประชาสรรค์ จังหวัดยโสธร”. การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.